

Μία σύγχρονη θαυμαστή ίαση

[Ορθοδοξία](#) / [Θρησκευτική ζωή](#)

Θεραπεία καρκίνου παρειάς

«Εάν πορευθώ εν μέσω σκιάς θανάτου

ου φοβηθήσομαι κακά, ότι συ μετ' εμού ει».

Τον Απρίλιο του 1998 διαπιστώθηκε ότι είχα καρκίνο αριστεράς παρειάς σε προχωρημένο στάδιο, αφηγείται ο κ. Ι. Δ. Κ., καθηγητής θετικών επιστημών, από την Κατερίνη. Οι γιατροί εκτιμούν ότι εμφανίστηκε το β' εξάμηνο του 1997. Μετά από εξετάσεις και συνεννοήσεις, μετέβην στο Λονδίνο το Μάιο του 1998 για χημειοθεραπεία και στις 7.7.1998 υποβλήθηκα σε εγχείρηση, αφαιρέθηκε ο όγκος και μου έβαλαν μόσχευμα από την πλάτη. Επέστρεψα στην Ελλάδα και υποβλήθηκα σε ακτινοβολίες το Σεπτέμβριο και τον Οκτώβριο. Το Δεκέμβριο της ίδιας χρονιάς διαπιστώθηκε ότι κατά την εγχείρηση στην Αγγλία δεν μου είχε αφαιρεθεί μικρό τμήμα του όγκου, το οποίο άρχισε να μεγαλώνει.

Στις 23.2.1999 υποβλήθηκα σε νέα εγχείρηση στο «Θεαγένειο», και πήραν μόσχευμα από την κοιλιακή χώρα. Την ημέρα της εγχειρήσεως η εικόνα της Παναγίας στο υπνοδωμάτιό μου εξέπεμπε ευωδία και σχηματίστηκε ένα άσπρο σημάδι στη μορφή της, στο μέτωπο· το διαπίστωσαν και οι οικείοί μου.

Ένα μήνα μετά την εγχείρηση, όπως καθόμουν κι έκλεισα λίγο τα μάτια μου, είδα ότι βρέθηκα στη Μονή Οσ. Εφραίμ Κονταριώτισσας. Στον άυλιο χώρο, η Ηγουμένη κι εγώ συνοδεύαμε ένα υψηλό επιβλητικό Μοναχό, Άγιο όπως ένιωθα. Στρέφει στην Ηγουμένη και της λέει: Άλλη φορά θα μιλήσουμε μαζί· πήγαινε τώρα. Καθώς συνεχίζαμε οι δύο, παίρνω θάρρος και τον ερωτώ: Τι θα γίνει με μένα; —Δεν είναι τίποτε, μη φοβάσαι. Προχωρούμε και ξαναρωτώ: Σας παρακαλώ, έχω ένα πρόβλημα εδώ. Τι θα γίνει; —Σου είπα, δεν είναι τίποτε! Την ίδια στιγμή σκύβει προς το χειρουργημένο μάγουλό μου, και αισθάνομαι ζεστό το χνώτο του. Αυτοστιγμεί βρέθηκα όπως ήμουν πριν. Τις επόμενες μέρες αντικρίζοντας για

πρώτη φορά συμπτωματικά μια εικόνα του αγίου Ραφαήλ αναγνώρισα τον άγνωστο Άγιο του οράματος. Την αυτή αίσθηση είχε και η Ηγουμένη, επειδή στο όνειρό μου κατευθυνόμαστε προς το εκεί παρεκκλήσι του Αγίου.

Το Σεπτέμβριο του 1999, δίπλα στο μόσχευμα εμφανίζεται συρίγγιο, το οποίο άρχισε να πυορροεί. Υποβάλλομαι σε νέες ακτινοβολίες χωρίς αποτέλεσμα· η πυόρροια δεν σταματά για έξι-επτά μήνες. Τη Λαμπροτρίτη του 2000 επισκέπτομαι ως προσκυνητής τη Μονή Αγίου Ραφαήλ Γρίβας. Στη δεξίωση των επισήμων ανέφερα το περιστατικό. Παρευρισκόμενος Καθηγητής Γναθοχειρουργικής από την Αθήνα μου εξήγησε ότι η πυόρροια οφειλόταν σε υπόλειμμα του αφαιρεθέντος όγκου και πιθανότατα δε θα σταματούσε, με πολλά ενδεχόμενα. Μου συνέστησε όμως, μετά την αφήγηση του τόσο αποκαλυπτικού ονείρου, να βάζω λαδάκι από την εικόνα του Αγίου. Το έκανα με βαθειά πίστη και άλειφα με λαδάκι το μάγουλό μου. Σε μια βδομάδα το πύο περιορίστηκε, την επόμενη βδομάδα άλλαξε χρώμα προς το άσπρο και αργότερα το συρίγγιο έκλεισε τελείως. Μόνο με το λαδάκι!

Πηγή: Θαύματα Αγίων, σημεία Θεού. Μητροπολίτου Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου Δημητρίου. Β' έκδοση. Έκδοση Ι. Μονής Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης. Γρίβα Γουμενίσσης 2006. Σέλ. 164-166.

<http://bit.ly/1u02rAJ>